

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9C/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614205415
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614205415.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou v právnej veci žalobcu: P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. S. XX, XXX XX D., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpený: JUDr. Igor Michalovič, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lazovná 64, Banská Bystrica proti žalovanej: Ľ. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. P. M. XXXX/X, XXX XX D., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpená: JUDr. Jozef Veselý, advokát, Advokátska kancelária Mierova 1, 990 01 Veľký Krtíš, v konaní o zaplatenie 5.380,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu proti žalovanej o zaplatenie 5.380,- Eur s príslušenstvom z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec dňa 09.04.2014 žalobu o zaplatenie 5.380,- Eur s príslušenstvom. Uplatnil si trovy konania. V písomnej žalobe uviedol, že žalovanej poskytol finančnú pôžičku vo výške 5.380,- Eur tak, že postupne vkladal na jej účet dňa 17.03.2010 sumu 500,- Eur, dňa 15.02.2012 sumu 4.000,- Eur, dňa 02.08.2013 sumu 350,- Eur, dňa 30.09.2013 sumu 530,- Eur. Termín vrátenia pôžičky bol medzi nimi dohodnutý tak, že žalovaná vráti dlh na jeho výzvu. Žalobca dňa 18.03.2014 prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú na vrátenie dlhu do určeného termínu. Žalovaná pôžičku nevrátila, preto je nútený domáhať sa vrátenia dlhu prostredníctvom súdu.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 9C/155/2014-51. Proti platobnému rozkazu podala včas odpor žalovaná. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že voči žalobcovi nemá žiaden dlh. Snahou žalobcu je pomstiť sa, pretože žili v pomere druha a družky. Ona sa od neho odsťahovala.

Podľa § 174 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Súd vo veci nariadil pojednávania na dni: 10.06.2015, 15.07.2015, 11.09.2015.

Žalobca vypovedal tak, že so žalovanou žili v jednej domácnosti v pomere druha a družky. Spoznali sa v roku 2005 a začali žiť spolu od jarných mesiacov roku 2006 do 06.01.2014. Žalovanej požičal

finančné prostriedky na podnikanie. Sumu 500,- Eur požičal žalovanej dňa 17.03.2010 z toho dôvodu, že sa otvárala krčma. Sumu vo výške 4.000,- Eur požičal žalovanej dňa 15.02.2012 na podnikanie. Dňa 02.08.2013 požičal žalovanej 350,- Eur a dňa 30.09.2013 sumu 530,- Eur. Čas vrátenia nebol medzi zmluvnými stranami dohodnutý. Žalovanej požičal aj ďalšie sumy, avšak tieto nie sú predmetom žaloby. Dňa 06.01.2014 žalovaná odišla do práce. Do spoločnej domácnosti sa nevrátila. Zistil, že v čase keď žili v pomere druha a družky udržiavala známosť s iným mužom. Žalovanú vyzval na vrátenie finančných prostriedkov.

Zástupca žalobcu poukázal na tú skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Úroky z omeškania žiadajú priznať v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Sú splnené podmienky § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaná sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila.

Žalovaná žiadala žalobu celom rozsahu zamietnuť. Pravdou je, že so žalobcom žila v spoločnej domácnosti v pomere druha a družky od marca 2006. V januári 2014 sa od žalobcu odsťahovala, pretože mala známosť s iným mužom, ktorú udržiavala od decembra 2010. Žalobca od nej vymáha peniaze, pričom ona nikdy nikomu nezostala nič dlžná. Bola to práve ona, ktorá P. P. požičiavala peniaze. Finančné prostriedky v žalovanej výške posielal postupne žalobca na jej účet v tých termínoch, ako to uvádza, z toho dôvodu, že požičala žalobcovi finančné prostriedky za prítomnosti syna F. X.. Žalobca potreboval zaplatiť akontáciu na osobné motorové vozidlo, ktoré kupoval na firmu svojej sestry. Časť finančných prostriedkov zaplatil zo svojho účtu a ona mu požičala 4.000,- Eur, ktoré mala doma v hotovosti. Žalobca jej teda len vrátil peniaze, ktoré mu ona požičiavala. Pokiaľ žalobca vymáha sumy vo výške 500,- Eur, 350,- Eur a 530,- Eur, nie je ochotná ich zaplatiť z toho dôvodu, že žalobca hrával na hracích automatoch. Ona prevádzkuje herne. Pokiaľ žalobca prehral finančné prostriedky, ona mu odovzdala svoje vlastné peniaze a následne jej ich vracal na účet.

Dokazovanie súd vykonal výsluchom účastníkov konania, svedkov, prečítaním výpisov z účtu, pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Lučenec č. : ORP-212/1-VYS-LC-2015, zálohovej faktúry číslo dokladu: O., číslo dokladu F., na základe čoho bol zistený nasledovný skutkový stav.

Z výpisu účtu bolo preukázané, že žalobca dal dňa 17.03.2010 príkaz z účtu XXXXXXXX/XXXX na úhradu sumy 500,- Eur na protiúčet žalovanej (č.l. 4). č.

Z výpisu z účtu bolo preukázané, že žalobca dal dňa 15.02.2012 príkaz z účtu XXXXXXXX/XXXX na úhradu sumy 4.000,- Eur na protiúčet žalovanej (č.l. 5). č.

Z výpisu z účtu bolo preukázané, že žalobca dal dňa 02.08.2013 príkaz z účtu XXXXXXXX/XXXX na úhradu sumy 350,- Eur na protiúčet žalovanej (č.l. 6). č.

Z výpisu z účtu bolo preukázané, že žalobca dal dňa 30.09.2013 príkaz z účtu XXXXXXXX/XXXX na úhradu sumy 530,- Eur na protiúčet žalovanej (č.l. 7). č.

Dňa 18.03.2014 zástupca žalobcu vyzval žalovaného na vysporiadanie dlhu vo výške 5.380,- Eur, v lehote 30 dní od doručenia výzvy. Zástupca žalobcu posielal výzvu ako doporučenú zásielku.

Svedok A. T. vypovedal tak, že žije v spoločnej domácnosti so žalovanou v pomere druha a družky od januára 2014. Jeho vzťah k žalovanej pretrvával od januára 2010. Vedel o tom, že L. X. žije s P. P. Žalovaná mu povedala, že požičala žalobcovi finančné prostriedky na zaplatenie akontácie na osobné motorové vozidlo. Bolo to začiatkom roka 2012.

Svedok F. X. - syn žalovanej vypovedal tak, že niekedy začiatkom februára 2012 bol pri svojej matke a ona mu oznámila, že požičia žalobcovi finančné prostriedky. Počul o tom, že kupuje osobné motorové vozidlo Kia Sportage. Matke povedal, prečo požičiava peniaze, keď idú kupovať byt. Žalobca ho ubezpečil, že vyhrá súd a v priebehu mesiaca matke peniaze vráti. Matka odišla do izby a doniesla finančné prostriedky, ktoré on neprepočítaval. Žalobca si pýtal od matky 4.000,- Eur. Žalobca si finančné prostriedky, ktoré mu matka odovzdala, prepočítal a odniesol ich.

Z faktúry č. O. bolo preukázané, že dodávateľ Y., X.. X. H..E., Š. XXXX, D. vyfakturoval Y.W. P., W. Y. Š. X., U. XXX/XX, D. dňa 28.10.2011 sumu 6.000,- Eur. Dátum prijatia platby je uvedený: 28.10.2011. Forma úhrady: v hotovosti, za model osobného motorového vozidla Kia Sportage 1,7 CRDi 2WDLX (č.I. 8).

Z faktúry č. F. bolo preukázané, že Y., X.. X..H..E., Š. XXXX, D. ako dodávateľ vyfakturoval pre príjemcu Y. P., W. Y. Š. X., U. XXX/XX, D., cenu osobného motorového vozidla Kia Sportage 1,7 CRDi 2WDLX. Cena auta bola vyčíslená sumou 21.025,- Eur. Zľava 20 % bola vyčíslená sumou 735,- Eur. Zaplatená záloha: 6.000,- Eur. Pri zohľadnení zaplatenej zálohy príjemca mal zaplatiť 8.203,- Eur. Faktúra bola splatná 20.02.2012. Pri faktúre je priložený doklad zo dňa 06.02.2012 o zaplatení tejto sumy v hotovosti.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Lučenec, odbor kriminálnej polície Lučenec, sp. zn. ORP-212/1-VYS-LC-2015 bolo preukázané, že uznesením zo dňa 30.04.2015 vyšetrovateľ PZ Okresného riaditeľstva PZ Lučenec, odbor kriminálnej polície 1.oddelenia vyšetrovania vo veci podozrenia zo spáchania prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona rozhodol tak, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. V odôvodnení sa konštatuje, že dňa 01.04.2015 bolo na OR PZ v Lučenci doručené písomné oznámenie P. P. na L. X. pre podozrenie o možnom spáchaní trestných činov krivého obvinenia resp. krivej výpovede. Žalobca oznámil, že žalovaná ho obvinila z priestupkov, ktoré neboli pravdivé, ako to vyplýva zo záverov šetrenia OU Lučenec, odboru všeobecnej vnútornej správy, číslo spisu OU-LC-OVVS-2014/02665-0530 zo dňa 28.05.2014 a tiež ho nepravdivo obvinila v konaní vedenom na OO PZ Lučenec pod číslom ČVS:ORP-299/LC-2014 z krádeže a podvodu, ktoré konanie bolo v konečnom dôsledku proti žalobcovi zastavené. Žalovaná dňa 10.07.2014 pred vyšetrovateľom priznala svoju chybu, teda, že sporný podpis, na základe ktorého bolo celé obvinenie založené, vykonala vlastnoručne a teda že žalobca podpis nesfalšoval. V odôvodnení okrem iného sa konštatuje, že z rozhodnutia o priestupku OU Lučenec, odbor všeobecnej vnútornej správy pod číslom OU-LC-OVVS-2014/02665-0530 zo dňa 28.05.2014 bolo zistené, že spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť žalobca tým, že mal úmyselne spôsobiť škodu na cudzom majetku poškodením veci z takého majetku, a to tak, že dňa 14.02.2014 v čase okolo 7.00 hod vo vnútorných priestoroch reštaurácie L. A. C.Y. I. Q. D. mal bývalej priateľke L. X. vytrhnúť z ruky a hodiť o stôl mobilný telefón značky Nokia 7230, čím došlo k jeho poškodeniu a spôsobeniu škody vo výške 20,- Eur a priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť tým, že mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, a to tak, že dňa 14.02.2014 v čase o 17.00 hod. sa v reštaurácii L. Q. D. mal vyhrážať žalovanej, že ju zničí, nebolo žalobcovi preukázané a preto konanie podľa § 6 ods. 1 písmeno c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa zastavilo. Žalobca bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov tým, že úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým spávaním tak, že dňa 14.02.2014 počas odchodu z reštaurácie L. Q. D. pri otvorených vchodových dverách verbálne a fyzicky napadol bývalú priateľku L. X. tak, že ju sotil, nadával jej do kuriev a napísal, že je špinavá šľapka. Za to mu bolo uložené pokarhanie. V odôvodnení rozhodnutia, týkajúceho sa konania v časti priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 a v časti úmyselného narušenia občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví, ktoré bolo zastavené, toto odôvodnil tým, že v danom prípade sa jedná o tvrdenie proti tvrdeniu a v časti úmyselného narušenia občianskeho spolunažívania iným hrubým spávaním správny orgán žalobcu uznal vinným.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec vypracoval správu, z ktorej vyplýva, že žalovaná bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie v dobe od 01.07.2003 do 15.02.2009 vrátane.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo za konania najavo, včítane toho čo uviedli účastníci.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

V ustanoveniach § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka je upravená zmluva o pôžičke, ktorej podstata spočíva v tom, že na základe nej prenecháva veriteľ dlžníkovi určité množstvo druhovo určených vecí na voľné nakladanie, respektíve spotrebovanie. Tým, že tieto veci prechádzajú do vlastníctva dlžníka, zmluva o pôžičke sa zaraďuje medzi scudzovacie zmluvy. Charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke je, že má reálnu povahu. Na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie peňazí dlžníkovi. Pre zmluvu o pôžičke nie je predpísaná písomná forma. V záujme právnej istoty účastníkov konania je najlepším riešením pokiaľ účastníci zmluvy o pôžičke jej dajú písomnú formu.

Vznik pôžičky predpokladá dohodu strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Má to ten následok, že dlžníkovi vznikla povinnosť vrátiť požičané peniaze. Dobu vrátenia pôžičky určuje splatnosť pôžičky, je to doba, v ktorej je dlžník povinný najneskoršie vrátiť pôžičku. Ak doba vrátenia požičanej veci nebola zmluvne dojednaná, je dlžník povinný vrátiť vec prvý deň po tom čo ho veriteľ požiadala o plnenie, podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Ak je podľa zmluvy doba vrátenia ponechaná na vôli dlžníka, určí splatnosť tohto záväzku na návrh veriteľa súd, podľa § 564 Občianskeho zákonníka. Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke nie je dojednanie doby splatnosti pôžičky.

Ak dlžník nevráti veriteľovi predmet pôžičky včas, veriteľ môže uplatniť žalobou vrátenie pôžičky, ak vie svoj nárok preukázať. Dôkazné bremeno spočíva na žalujúcom veriteľovi. V spore o vrátenie požičanej sumy má teda veriteľ bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, žalovanému poskytol finančné prostriedky a že žalovaný nezaplatil dlh riadne a včas. Na veriteľovi spočíva dôkazné bremeno nielen ohľadne tvrdenia, že bola uzavretá zmluva o pôžičke, ale že bolo podľa nej dlžníkovi plnené. Túto skutočnosť veriteľ zásadne preukazuje písomnou zmluvou o pôžičke alebo výsluchom svedkov, prípadne inými listinnými dôkazmi. V prípade, že žalobca neunesie bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno o existencii pôžičky musí rozhodnutie súdu vyznieť v jeho neprospech.

Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že účastníci konania žili v pomere druha a družky od roku 2006 do 06.01.2014. Túto skutočnosť potvrdili vo svojej výpovedi obidvaja účastníci konania. Nesporná je aj tá skutočnosť, že dňa 17.03.2010 žalobca previedol na účet žalovanej sumu 500,- Eur, dňa 15.02.2012 sumu 4.000,- Eur, dňa 02.08.2013 sumu 350,- Eur, dňa 30.09.2013 sumu vo výške 530,- Eur. Pri peňažnej pôžičke môže dôjsť k odovzdaniu požičanej sumy aj bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Na veriteľovi spočíva dôkazné bremeno nielen ohľadne tvrdenia, že bola uzavretá zmluva o pôžičke, ale že bolo podľa nej dlžníkovi plnené. Zaviazanie dlžníka na plnenie súdom bude závisieť od úspechu dokazovania. Žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pôžičke, podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Žalovaná namietala existenciu dlhu a poukazovala na tú skutočnosť, že žalobca jej pôžičku neposkytol a pokiaľ plnil na jej účet v termínoch, na ktoré súd poukazuje vyššie, vrátil jej len dlh, ktorý mal voči nej. Poskytnutie finančných prostriedkov žalobcovi preukazovala výsluchmi svedkov: F. X., ktorý je jej synom, ktorý videl, že matka odovzdávala žalobcovi vo februári 2012 finančné prostriedky. On sám ich neprepočítaval. Svedok A. T., s ktorým žije v pomere druha a družky, nebol prítomný pri tom, keď žalovaná mala odovzdávať peniaze žalobcovi.

Súd sa postavil na to stanovisko, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičkách, listinnými dôkazmi, prípadne svedkami, z ktorých dôkazov, by bolo nepochybne preukázané, že dočasne poskytuje peniaze žalovanej a že po uplynutí dohodnutého času má finančné prostriedky vrátiť. Úmysel uzavrieť zmluvu o pôžičke musí byť preukázaný v čase odovzdávania finančných prostriedkov, ktorú skutočnosť žalobca nepreukázal listinným dôkazom, ale ani výpovedami svedkov a nie dodatočne po takmer štyroch rokoch, prípadne dvoch rokoch od odovzdania peňazí. Súd zdôrazňuje, že finančné prostriedky mal žalobca podľa jeho výpovede poskytnúť 17.03.2010 vo výške 500,- Eur dňa 15.02.2012 vo výške 4.000,- Eur, dňa 02.08.2013 vo výške 350,- Eur a dňa 30.09.2013 vo výške 530,- Eur. Žalobca za celé obdobie do podania žaloby na tunajšom súde dňa 09.04.2014 nevyzýval žalovanú na plnenie a vrátenie finančných prostriedkov. Finančné prostriedky žiadal vrátiť až dňa 18.03.2014, ktorým dátumom písomne vyzýval žalovanú na plnenie. Vzťahy

medzi žalobcom a žalovanou sa po jej odchode zo spoločnej domácnosti dňa 06.01.2014 veľmi vážne narušili, čo vyústilo do vzájomného napádania, obvinení žalobcu voči žalovanej a žalovaná nedôvodne obviňovala žalobcu. Pravdou je, že žalobca fyzicky napadol žalovanú, ktoré skutočnosti boli preukázané z pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci č. ORP-212/1-VYS-LC-2015, najmä rozhodnutia č.k. ČVS:ORP-212/1-VYS-LC-2015 zo dňa 03.04.2015.

Keďže teda žalobca neunesol dôkazné bremeno o vzniku právnych úkonov - zmlúv o pôžičkách, súd žalobu žalobcu proti žalovanej zamietol.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to platí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Súd sa postavil na to stanovisko, že žalovanej ako účastníčke konania, ktorá bola úspešná, náhradu trov konania neprizná, z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Súd pri rozhodovaní o trovách prihliadol na konkrétne okolnosti tohto prípadu, na blízky vzťah medzi žalobcom a žalovanou v rokoch 2006 až 2014, kedy žili v spoločnej domácnosti ako druhovia. Navyše žalovaná v čase keď žila s P. P. v spoločnej domácnosti, nadviazala vzťah s iným mužom. Žaloba bola zamietnutá najmä z toho dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno proti žalovanej.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Súd priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov uznesením č.k. 12Ro/118/2014-24. Pretože žalovaná bola úspešná, v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.